

KOMMUNIST

AI-genereret illustration

Næste stop DSB:

Skift spor – stop privatiseringen

■ Først solgte de DONG, og energipriserne blev skyhøje. Derefter ramte det Post Nord – følgerne er kendte: Ingen eller forsinket post og øgede takster. TDC står også på listen og ikke mindst – togdriften.

Privatisering af DSB er i virkeligheden "konkurrenceudsættelse", et mål i EF (nu EU) allerede inden Danmark blev medlem i 1972. Begrundelsen var gennemsigtighed i de mange milliarder, staterne anvendte på jernbanedrift i Europa. Resultat: en ren malkemaskine for spekulanter med dødelige konsekvenser.

Hvordan har togdriften i EU så haft det efter privatiseringen? Ja i England vil de føre togdriften tilbage på offentlige hænder. Togulykker i Frankrig, Spanien, Grækenland og flere til med død til følge på grund af ringere sikkerhed, arbejdsforhold og løn. Tiden hvor der drikkes og spises kringler som i Olsen bandefilm er for længst væk. Offentlig

transport er konsekvent blevet dyrere end privatbilen.

Sporskiftet

Det startede med, at DSB blev skilt fra Banedanmark med en voldsom fyringsrunde på 6.000 mennesker. Der blev sat en skrue i dørene, så de også var fysisk adskilte inde på det ikoniske hovedkvarter i Sølvgade.

Siden har den ene trafikminister efter den anden privatiseret strækninger, skandaleindkøbt togmateriel som f.eks. IC4, der ikke fungerede.

Få politikere har haft ambitioner for jernbanen, skønt vi reelt kan transportere dobbelt så mange passagerer som i dag med væsentligt flere afgang og kortere rejsetid og ikke mindst styrke den grønne omstilling. Elektrificeringen er kun til klargøring for salg.

Privatisering af DSB

Trafikminister Sonja Mikkelsen (S) solgte i 2001, 13 spritnye elektriske godsloko-

motiver, diesellokomotiver og 12 elektriske lokomotiver, sammen med resterne af DSB Gods til det daværende DB/Railion for én krone! Det var starten på "slankningen" af DSB. Imens måtte passagererne bøvle med rejsekort og nedlagte stationer.

Trafikminister Flemming Hansen (C) underskrev i 2001 kontrakten med Arriva (det senere Go Collective) med store konsekvenser for DSB-medarbejdere.

DSB havde afgivet bud på at fortsætte driften i Nord- og Vestjylland, men ministeren ville ikke have et DSB-monopol på togdriften og "forærede" kontrakten til Arriva, selv om DSB havde fremsat et bud som var både bedre og billigere.

Som et resultat heraf endte DSB med at måtte yde "førstehjælp" til Arriva de første år for at opretholde driften. Samtidig blev Arriva afsløret i at fifle med rettidigheden. I 2010 blev Arriva så solgt til Deuts-

che Bahn, hvorved Nord- og Vestjylland nu blev betjent af et andet selskab med monopol. Hvor blev logikken af?

Tog til afkast

I 2023 har den tyske investeringsfond Mutares SE & Co overtaget driften af banerne med det nuværende navn GoCollective. Som bekendt har en investeringsfond kun ét eneste formål, nemlig at tjene penge. Utilstrækkelig drift gjorde, at trafikminister Thomas Danielsen (V) opsagde kontrakten med dem før tid.

Gå ikke over sporet

Ja, Skandaler har vi masser af. Uddannelsen og arbejdsvilkårene er også blevet dårligere, det har vi set og mærket både som passagerer og som ansatte.

Fakta er, at DSB's kontrakt med staten stopper i 2027. De partier, som vil privatisere jernbanen, vil fraskrive sig ansvaret for den kritiske infrastruktur, og de har ingen vi-

sioner for jernbanens fremtid på vores vegne.

Folketinget har malket både DSB og Banedanmark i de sidste 20-30 år og har kastet mange milliarder væk i form af dårlige beslutninger og ligegyldige motorvejsprojekter. De penge kunne have været brugt på tidssvarende forbedringer og billigere billetter. Billig kollektiv trafik under offentlig kontrol og ejerskab er en grøn omstilling, der gavner alle.

Støt bladet
KOMMUNIST
på MobilePay

35 15 40

Leder

Olie, præstestyre og krigens logik

■ Kun det iranske folk har ret til at udskifte deres politiske system. Oprøret var jo allerede i gang før bomberne faldt. Uanset om de lykkes i morgen eller om fem år, kan denne ret ikke gives til eller tages af nogen anden.

De modstridende udtalelser, vi dagligt hører om krigens forløb, afspejler ikke den ustabile og uforudsigelige karakter hos USA's præsident Trump, heller ikke 'manglen på en plan', som forskellige mainstream-kommentatorer antyder. De afslører snarere de betydelige vanskeligheder, som USA, Israel og deres allierede står overfor, fordi de ikke har opnået blot ét af deres erklærede mål.

En ulovlig imperialistisk krig er ikke et udtryk for imperialisternes styrke, men et tegn på svaghed. Tilstanden svækker dem. Trods tusindvis af uskyldige ofre. Under visse omstændigheder kan det endda skabe ustabilitet i deres egne lande. Det åbner for, at folk kan træde frem, teste deres styrke og hævde deres rettigheder.

Stop leveringerne

Vi skal opbygge en stærk anti-krigsbevægelse i Danmark og der er ingen genvej. DKP vil fortsætte med at påvise, at årsagen til krig findes i det kapitalistiske system. Her er Danmarks involvering i oprustning og krige, det der skal bekæmpes.

"Krig er fortsættelsen af politik med andre midler", hævdede militærteoretikeren Clausewitz. Derfor virker hverken kravet om 'tilbagevenden til politik og diplomati' eller appel til international ret som middel til at fjerne krig. Imperialistiske krige følger ingen regler. Alliancer falder og skifter. Der spilles på flere heste i håb om handelsmæssig gevinst. Der rejses krav om nye grænser både til lands og til vands. Alt sammen set før, op til de to forrige verdenskrige.

Skift retning

Krig er ikke en afvigelse fra kapitalistisk 'normalitet'. Det er en forlængelse på internationalt plan for udbytning på arbejdspladsen til konkurrence mellem monopolistiske erhvervsgrupper. Af denne grund kan fredskrav ikke begrænses til, om international lov overholdes. Disse love er for længst reduceret til et stykke papir af imperialisternes, længe før Trump.

Magten til at vende retningen ligger hos arbejderklassen og dens allierede. Glimt af denne enorme magt, vi kan have, ses i de massive anti-krigsdemonstrationer mange steder i Europa, Asien og USA, ved demonstrationer, der udtrykker solidaritet med Palæstina og Cuba. Det ses i former for kamp, som den koordinerede strejke blandt havnearbejdere i 20 middehav-

havne under sloganet "Vi vil ikke arbejde for jeres krig!". Det ses i de værnepligtiges modige holdning, når de hæver deres stemmer både i militærløjrene og ved offentlige demonstrationer mod landes deltagelse i krige. Og ikke mindst blandt ungdommen, der har tvunget NATO-krigsseminarer til at blive aflyst på deres universiteter, eller de der har blokeret for Mærsk's containere fyldt med krigsmateriel.

Mange er, med god grund, dybt bekymrede for, at amerikanske militærbaser kan blive mål for angreb og gengældelse. Det er allerede set helt legitimt i Golfstaterne. Derfor afviser vi totalt etableringen af USA-baser i Danmark.

En aktiv del af befolkningen holder skarpt øje med det nye Folketing. De blev ikke valgt til krig og oprustning men til at varetage den manglende velfærd, miljøet og fredelig sameksistens. Befolkningens fjende er ikke andre lande, det er kapitalismen.

Når ret bliver til uret – bliver modstand en pligt!

KOMMUNIST

35. årgang

Udgivet af DKP,
Danmarks Kommunistiske Parti
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto 5322 0311328
MobilePay 35 15 40

www.kommunist.dk
www.dkp.dk
kommunist@kommunisterne.dk

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV
www.kommunist.dk

ISSN 0906-544X

Ansvarlig overfor presseloven:
Niels Rosendal Jensen

Abonnement:
Helårs 400,- kr.
Halvårs 210,- kr.

– Redigering af maj-nummeret er afsluttet 15. april. Afleveret til DAO 21. april.
– Deadline for artikler til juni-juli-nummeret er den 26. maj. Distribueres den 2. juni.

Layout: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Bladet kan bringe artikler, som ikke er dækkende for DKP's politiske holdning.

DKP

KOMMUNISTERNE

**Bliv medlem af DKP,
Danmarks Kommunistiske Parti**

Kontakt os på mail: dkp@kommunisterne.dk
eller ring til os på telefon **38 88 28 33**,
hvis du ønsker at blive medlem af DKP,
Danmarks Kommunistiske Parti.

Kommunisme betyder fællesskab.

Det kommunistiske fællesskab har sin baggrund i arbejderklassens nødvendige sammenhold og solidaritet med de svageste. Det har været vores bærende principper i utallige kampe gennem generationer.

Der er derfor ikke noget mærkeligt i, at kapitalismen og kommunismen er uforsonlige modsætninger. Mere forskellige livsopfattelser findes ikke. Vi er de folkelige bevægelser og de svagestes forsvarer.

Kom med i fællesskabet – meld dig ind i DKP.

Kom med DKP til anti-NATO-demonstration i Helsingborg

Lørdag den 16. maj kl. 14.00
mod NATO-topmøde

Demonstrationen sætter fokus på den aktuelle militære udvikling i hele Norden og Arktis, herunder spørgsmålet om fælles atomparaply i Østersøområdet.

En fælles demonstration mod militarisering, NATO og placering af USA-baser i Norden.

Lige nu prøver vi sammen med freds- og fagforeninger at organisere bustransport fra København.

Hold øje med Facebook og dkp.dk

Stoppanato.nu

Kom Maj, du søde milde

■ Et 1. maj krav herfra ville være at man med god samvittighed kunne bestille en pizza vel vidende, at budet tager derfra med en løn til at leve af, og så selvfølgelig et fredskrav.

Er det for meget forlangt? Er det for ultimativt? Næ, for lige nu ser det ud, som om at lige meget hvilken regering vi ender med at få, bliver det på grund af oprustningen dyrt at være bud.

Foråret sprang ud med Woltbude, der strejker for at vise den usle løn, de får for at bringe varer ud. Strejken sker i protest mod, at Wolt-budenes betaling pr. udbringning er faldet drastisk, og at de dårligt kan leve af den løn, de tjener. Fælles for platformsvirksomhederne Uber Eats og Wolt er nemlig, at de ikke vil indgå en overenskomst med 3F.

Platformsvirksomhederne udnytter budenes status som selvstændige til at fralægge sig ansvar for sygedagpenge, arbejdsskader og forsikring. Det tænker vi jo ikke over, når vi bestiller mad.

Velkommen til fremtidens nye usle arbejdsmarked. Disse bude er ikke de eneste, der lever på sådanne vilkår. Fagbevægelsens besøgstid er nu!

Det daglige brød

Når en ulovlig krig mod Iran er i gang, langt væk fra Danmark, påvirker den os alligevel. Med skyhøje brændstofpriser og stigende fødevarerpriser. Det er blevet dyrt at leve.

Nu taler "eksperter" om recession, hvilket altid følger efter en høj inflation (som stadig vokser) og op til krige. Det betyder i bund og grund, at både arbejdsløsheden og priserne stiger. Årsagen siges at være USAs og Israels ulovlige krig mod Iran og dermed manglende adgang til olie. Kunne det være anderledes?

Ja, det er et politisk valg. De danske politikere har bare valgt, at det skal være os,

Illustration: Grete Folman

der betaler og ikke virksomhedernes skyhøje profit. De startede med at sælge vores olieletter, først til Mærsk og senere fransk Total. Der kan vi ikke hente hjælp. Hvis Danmark havde nationaliseret olie og anden energi, så det ikke skal på olie- og energibørsen, så var det jo vores og til vores egen pris.

Kongens mønt

Men sådan gik det ikke. Vi mærker det på den hårde måde. Politikerne har skudt sig selv i foden ved at nægte russisk gas. Nu fyres mange VVS'ere, da kommuner opsiger indførelse af naturgasnettet, fordi det bliver dyrt. Penge kommer ikke fra staten. Det rammer selvfølgelig os, som ikke er en del af disse beslutninger.

Så er der politikere, som vil sænke afgifter til brændstof. Det lyder jo godt, det gør de bl.a. i Sverige.

Men forskellen er, at Sverige ikke er bundet op på Euroen og derfor kan regulere deres krone (det ved Dansk Folkeparti godt). Svenskerne har også valgt et smuthul i EU's regler og taget absolut laveste krav. Danmark derimod, som jo også stod uden for Euroen, valgte i stedet for at gå imod befolkningens demokratisk vedtagne forbehold og opfandt budgetloven, som er en dansk lov, der følger Euroen. Det var dumt.

Samtidig vælger Folketinget modsat Sverige det absolut højeste EU-krav på afgifter for at sikre indtægt til staten. Du må godt tage dig til hovedet.

Selvforsyning

Samlet set kunne vi have forsynet os selv eller fortsat have købt gas fra russerne og dermed sikret arbejdspladser til udførelse af naturgasnettet. Men nej, de ville heller købe dyrt og hente olie langt væk fra Danmark.

Den grønne omstilling lader vente på sig, for krig er det, der forurener mest. Det ser sort ud, især for et underbetalt bud, der skal købe brændstof til sin scooter.

Hvad vil politikerne egentlig med Danmark? De fremstiller sig selv som omsorgsfulde over for planetens ve og vel, men stemmer samtidig for yderligere oprustning.

Ingen af partierne krævede en større lønpulje til de offentligt ansatte, selvom landet bugnede af penge, og

Rikke G.F. Carlsson, formand for DKP

købekraften faldt og fortsat falder.

Danmark – du dejlige

Danmark er et af de få lande i verden, der både producerer energi – og samtidig gør den dyr for egne borgere, fordi vores politikere har solgt det til private spekulanter. Det er et politisk valg. Ligesom oprustning eller kravet til ordentlige løn- og arbejdsforhold.

Nu diskuterer de seriøst om Hormuz-strædet skal være internationalt farvand (det skal naturligvis sikres militært), fordi USA og dets allierede ikke kan få olieskibe igennem. Men tænker vi det lige igennem som danskere, så rammer det også vores farvande. Næsten 5 millioner tønder olie passerer dagligt gennem Storebælt og Øresund, hvilket svarer til det samme niveau som Suezkanalen. Skal vi så også afgive vores farvand? Konsekvenserne er uoverskuelige.

Rigsfællesskabet

Så pas på, hvad du ønsker. "Et stort dårligt drevet stykke is" (Trump) kan hurtigt skifte hænder. Ligesom amerikanske baser er legitime bombemål. Grønlændere, færinger og danskere må kræve, at Danmark træder ud af NATO, EU og alle de andre oprustningsalliancer. Krigsøkonomi skaber kun krig, stigende priser og fattigdom.

Velfærdsøkonomi skaber tryghed og fælles rigdom. Her skal fagbevægelsen træde i karakter og stille de krav, politikerne ikke varetager. Velkomme og Rød front!

Flere vælger en faglært uddannelse

■ For øjeblikket bliver vi hver eneste dag bombarderet med digitale løsninger og kunstig intelligens som den eneste vej i fremtiden.

De kloge hoveder og hænder, som sidder på en håndværker, bliver sjældent nævnt, men i virkeligheden er det dem, der er ryggraden i samfundet og som skaber fremskridt, der gavner fællesskabet.

I alt for mange år har håndværket stået i skyggen af de boglige og skærmbarne fag, men efter en lang nedtur, vælger flere nu heldigvis en faglært uddannelse.

Selvforskyldt udvikling

Manglen på faglærte bliver stor i fremtiden, ikke mindst fordi politikerne på Christiansborg i en årrække havde sovet grundigt i timen og havde udsultet de faglige uddannelser økonomisk i forhold til en uddannelse på gymnasiet.

Det betød, at unge på fagskoler måtte tage sig til takke med gamle maskiner og nedslidt værktøj i undervisningslokaler, der havde set bedre dage, en tilstand som bladet *KOMMUNIST* har beskrevet ad flere omgange.

Tilførte flere penge

Det har tilsyneladende hjulpet, at politikerne langt om længe så realiteterne i øjnene og bevilgede flere penge til fagskolerne, selvom der stadigvæk er god plads til forbedringer, har det hjulpet. Der har været stor fremgang inden for fagene som værksted, byggeplads og kontor. Det har man mærket på Next uddannelser i hovestaden. Men den meste markante fremgang er dog brolægger, tømrer, elektriker og bygningsstruktør, hvor der er sket en fordobling af elever sammenlignet med sidste år.

Stor tilgang af kvinder

En del af forklaringen på

Foto: Next uddannelse

fremgangen er, at flere kvinder vælger en faglært uddannelse inden for netop disse fag.

Det er en stor gevinst for både fagene og samfundet, at

flere kvinder vælger at tage en faglært uddannelse. Der er også en fremgang at spore inden for nogle industrifag, som kvinderne traditionelt har holdt sig langt væk fra, det

er et godt tegn, som kan bidrage til at styrke fagligheden og mangfoldigheden på fremtidens arbejdspladser.

/PeJu

Foto: HK

Fagforening skaffer millioner til medlemmer

■ En fagforenings fornemste opgave er at hjælpe medlemmer i nød. Det gælder også, når et medlem har været udsat for en arbejdsskade.

Det er ikke nyt, at FOA – blandt mange andre ting – hjælper medlemmer, der er kommet i klemme efter en arbejdsskade. Men siden forbundet for få år siden opfordrede de lokale fagforeninger til en fælles registrering, er skaderne for alvor kommet frem i lyset.

2025 blev et rekordår

Den seneste opgørelse viser, at 2025 blev et rekordår med 1068 sager, der endte med næsten 659 millioner kroner i erstatning til medlemmerne. Det er trist, at så mange har været udsat for skader, og det viser, at der er brug for at stramme op på arbejdsmiljøet.

En bred vifte af skader

Arbejdsskaderne dækker både fysiske og psykiske skader

som følge af vold og trusler, rygskader, skulderskader, følger efter hovedtraumer eller sygdomme, der skyldes arbejdet.

Af det beløb, som FOA har sikret sine medlemmer i 2025, er hovedparten 90 procent, eller næsten 596 millioner kroner, givet som erstatning for tabt erhvervssevne. Næsten 50 millioner er givet for varige men.

/PeJu

Systematisk snyd på byggepladser

■ Næsten hver anden kontrol mod social dumping i bygge- og anlægsbranchen har siden 2020 afsløret fejl eller snyd hos virksomhederne.

Siden 2020 har Skattestyrelsen gennemført 5.000 kontroller i byggebranchen, og her blev der fundet fejl i 2.200 sager.

Ved at snyde i skat undergraver man ordnede forhold på arbejdsmarkedet, og laver unfair konkurrence. Samtidig viser tallene også, at der i nogle tilfælde er tale om systematisk udnyttelse og kriminalitet.

Stjæler fra fællesskabet

Social dumping stjæler både fra fællesskabet og fra de virksomheder, der gør tingene or-

dentligt. Ifølge Skatteministeriet har kontrolindsatsen også haft betydelige økonomiske konsekvenser, da der i perioden er udsendt opkrævninger for 1,4 milliarder kroner ud til bygge- og anlægsbranchen. På den baggrund vil kontrolindsatsen yderligere blive strammet op, og vil fortsætte i 2026

Kriminelle får kamp til strengen

Der er også hjælp fra anden side. Med et nyt brancheforum vil 3F's Byggegruppe og DI Byggeri nu tage livtag med de kriminelle kræfter i branchen.

Organiseret økonomisk og arbejdsmiljø kriminalitet samt udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft er nogle af de alvorlige udfordringer, som har vundet indtog i bygge- og anlægsbranchen. Derfor vil man gå forrest i kampen for at bekæmpe kriminelle forhold i branchen, så myndighederne får en stærk og relevant samarbejdspartner.

/PeJu

Foto: Skat

Folkeskolen presset på fagligheden

■ Det faglige niveau i den danske folkeskole har taget et dyk.

I en ny undersøgelse foretaget af Danmarks Lærerforening har 69 procent af lærerne i folkeskolen oplevet, at det faglige spænd mellem de dygtigste elever og dem med størst faglige udfordringer, er blevet større end for fem år siden.

Laver egne fællesskaber

Den voksende faglige kløft mellem eleverne er blevet så stor, at der er kommet en ny kultur i klasser med udfordrede elever, der skaber deres eget fællesskab, og de stræber ikke opad længere.

Udover det voksende spænd mellem eleverne er der noget andet helt galt. De

dygtige elever spørger ikke længere om flere opgaver, hvis de er færdige før tid, men forsvinder ud på toiletterne for at holde tidligt frikvarter. Det påvirker kulturen i klassen, for det gør, at det er accepteret blandt eleverne ikke at spørge om flere opgaver, men i stedet bare fokusere på at blive færdige, så de kan holde fri.

En alvorlig udvikling

Det er en meget alvorlig udvikling, først og fremmest for eleverne, som har krav på at få en undervisning, der løfter dem.

Til lærernes forsvar skal det med, at de har fået så mange forskellige opgaver som rækker ud over undervisningen og forberedelsen, at det kan gå ud over undervisningens kva-

litet, når man også skal bruge tid til at være både psykolog og politibetjent. Der er for få lærere, og så er der ikke tid til at komme rundt om alle elever, som de har fortjent. Derfor er det en nødvendighed at folkeskolen får flere ressourcer.

/PeJu

KLIMA OG MILJØ

v. Peter Just

Foto: Esbjerg Kommune

En æra for kulkraftværk er slut

■ Nedrivningen af Ørstedes kulkraftværk på Esbjerg Havn, der i mere end otte årtier har leveret strøm og varme til forbrugerne, er i fuld gang. Dermed er endnu et kapitel i byens industrielle historie snart slut.

Markant vartegn forsvinder

Projektet forventes at strække sig over de næste to år, og omfatter blandt andet demontering af den 74 meter

høje kedelbygning og den 250 meter høje skorsten, der i årevis har været pejlemærke for både søfolk og esbjergensere.

Fokus på miljø og genbrug

Der skal ved nedbrydningen af værket arbejdes på et særligt fokus på miljø og genbrug, og målet er at 99 procent af materialerne fra kraftværket, skal genbruges, især beton og jern.

Nye tider

På det nu snart tidligere værkområde, hvor kul var en hjørnesten i energiproduktionen, fortsætter den grønne omstilling med fokus på vedvarende energi.

Elproduktionen vil fremover blive dækket af andre kraftværker samt vindmøleparker og solcelleanlæg. Fjernvarmen kommer fra overskudsvarme og havvandspumper forbundet med elkedler.

Ny batteridrevet færge indsat

■ Nu sejler Scandlines nye færge Baltic Whale på overfarten Rødby-Puttgarden.

Færgen er blandt de største i verden, der kan sejle udelukkende på batterier, og er et vigtigt skridt mod rederiets mål om sejlads uden direkte udledninger i 2040.

Øger kapaciteten

Indsættelsen af Baltic Whale på Femern-Bælt er en milepæl for Scandlines, som allerede fik ideen til en batteridrevet færge tilbage i 2018.

Den nye fragtrute har plads til 66 fragtenheder og øger

dermed kapaciteten med 27 procent.

Hurtig opladning i begge havne

Baltic Whale er udstyret med et af verdens største batterisystemer på en færge, og kan under normal drift sejle overfarten på de 18,5 kilometer på 45 minutter.

Samtidig er der kommet nye strømkabler i begge havne, der gør det muligt at oplade færgen på cirka 12 minutter i hver havn. Færgen kan også sejle i hybriddrift, og er udstyret med dieselgeneratorer til brug ved behov.

Foto: Scandlines

Minkfarme bliver sociale mødesteder

■ Overalt i landet vil, tonsvis af træ og tusindvis af tagplader fra landets minkfarme over de næste to år, få nyt liv, når de bliver genbrugt i produktionen af 150 små huse, der skal bruges til mødesteder, som Realdania forærer til

fællesskaber i hele landet, som en del af indsatsen: Vores Sted.

Et fagligt samarbejde

Nedrivningen af de mere end 1.200 minkfarme er en oplagt anledning til at gøre noget, vi

generelt skal gøre mere, nemlig at genbruge gode gedigne byggematerialer. Det sker i samarbejde med nedrivere, savværker, håndværkere og arkitekter, hvor målet er at genanvende 85 procent til at bygge mødestederne

Sparer CO₂ og træer

Hvis træet, der anvendes til at bygge mødestederne, i stedet var blevet afbrændt, havde det udledt cirka 400 tons CO₂. På samme vis slipper man for at fælde omkring 638 fyrretræer ved

at anvende eksisterende træ.

Byggerierne udføres af lokale tømrere og entreprenører fordelt over hele landet frem mod slutningen af 2027, i takt med at der gives byggetilladelser.

Hvem kæmper for dine interesser?

I Danmark må man gerne have et fuldtidsjob som lobbyist, mens man sidder i Folketinget.

■ Ja, det lyder vildt, men flere borgerlige vil sige til deres forsvar, at alle politikere/partier jo kæmper for forskellige interesser. Men går det an, når det borgerlige demokrati hævder, at vælgerne, eller befolkningen om man vil, faktisk har et valg.

Blandt dem, der forlod Christiansborg i 2022–2026, arbejder mere end hver fjerde i dag med lobbyisme. “Det nye job handler også om politik. Her skal de påvirke deres gamle kolleger. Så du kan sige, at de rykker over på den anden side af bordet”, siger Anne Binderkrantz, professor i statskundskab på Aarhus Universitet til videnskab.dk.

Mange toppolitikere headhunted til pengestærke interesseorganisationer. Det skaber en skævhed, hvor pengestærke

organisationer kan tilbyde den bedste løn, få de dygtigste politikere og mest mulig politisk indflydelse. Det er en demokratisk skævvridning.

Politikerne ved godt, at de har et mandat i fire år. Bagefter skal de finde et job. Her er en direktørstilling i en interesseorganisation oplagt. Det kan få en politiker til at holde igen med at gå imod deres interesser, fordi de frygter, at de måske ikke får en stilling hos dem bagefter. En åbenlys interessekonflikt viser et system, der lukker sig om sig selv.

Plej karrieren

“Det er sjældent, at det er de hjemløses landsforening eller Kirkens Korshær, der får politikerne”, siger Christoph Ellersgaard, der er lektor i sociologi på CBS til videnskab.

dk og fortsætter: “Det er i højere grad Dansk Industri eller Landbrug og Fødevarer”.

Dette viser en tydelig tendens i de borgerlige demokratier. I stedet for at behandle lobbyisme som et problem i sig selv gøres det til en legitim, administreret og “normal” del af statsapparatets forhold til storkapitalen. Men selve det grundlæggende forhold ændrer sig ikke: kapitalens ret til systematisk at påvirke politik er institutionaliseret, nu med krav om større gennemsigtighed frem for mindre magt.

Gennemsigtighed omkring lobbyisme kan gøre magten synlig, men det bryder ikke kapitalens dominans over politik. Det gør ofte kun påvirkningen mere formel og dermed accepteret.

Det grundlæggende forhold

ændrer sig dog ikke: kapitalens ret til systematisk at påvirke politik er stadfæstet.

Sådan fungerer det

Der findes ikke et præcist tal på, hvor mange lobbyister der er i Danmark. Men for at give et eksempel, på hvordan det virker, blev forhenværende skatteminister Karsten Lauritzen (V), der forlod Folketinget i 2022, ansat som branchedirektør i Dansk Industri. Siden er han skiftet til direktør i Danske Advokater. Hvem formulerer lovene, giver anledning til en eftertanke. Senest er tidl. miljøminister Kristen Brosbøl (S) nu ansat i tænketanken Brundtland (brancelobby)

Hvis Venstres og Moderaternes ønske om at nedsætte selskabsskatten fra 22 til

mindst 20 procent bliver en realitet, vil hovedejeren bag Novo Nordisk, Lego-familiens investeringsselskab samt flere banker få de største gevinster. Det viser en ny analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE).

I gennemsnit vil Novo Holding, Kirkbi, Danske Bank, Forenet Kredit og Nordea få en årlig skattelettelse på 639 millioner kroner. Den største vinder vil være Novo Holding. Selvom virksomheden har fyret adskillige medarbejdere, har de stadig 102 milliarder i overskud i 2025. Nu er Novo i gang med at gennemtvinge et statstilskud til deres fedme-medicin i stedet for at sætte prisen/profiten ned. Det bliver uden tvivl gennemført, for sådan arbejder de i ”folkestyret”.

/RC

Statsprogrammeret hjemløshed?

■ Afstanden fra en almindelig hverdag til risikoen for at miste sit hjem kan være overraskende kort. Det skyldes, at social ulighed tilsløres, mens etniske forskelle skærpes, og de svage stillede presses endnu mere.

Fagbladet Boligen bringer en historie om det. Johan Ydesen er beboerrådgiver i Alabu Bolig i Aalborg. Hvor rådgivningen tidligere handlede om at lægge budgetter og finde små besparelser, sidder han nu med beboere, hvor tallene ganske enkelt ikke hænger sammen – uanset hvordan man vender og drejer det.

Konsekvensen er, at flere

beboere ikke længere kan betale huslejen. Der er tale om en stigning på 40 procent i restancesager og flere sager, der sendes videre til advokat. Det øger risikoen for udsættelser.

”Det er ikke en situation, vi stod i for få år siden. Nu ser vi den igen og igen”, fortæller Johan Ydesen.

Fra rådgiver til krisehjelper

Den nye kontanthjælpsreform har haft store konsekvenser. Den har reduceret det månedlige rådighedsbeløb, samtidig med at udgifterne til fødevarer er steget.

Nogle har kun omkring

6.000 kroner udbetalt om måneden, mens kommunen vurderer, at deres husleje højst må være 3.000 kroner.

”Problemet er bare, at de boliger stort set ikke findes. Og de få, der er, bliver aldrig ledige”, siger Johan Ydesen.

Selv i Aalborgs Vestby, som er et af byens billigste områder, ligger huslejen typisk på 4.000–6.000 kroner – langt over det, reformens beregninger tager højde for.

”Vi er faktisk nået dertil, hvor jeg nogle gange må sige til folk, at de skal stoppe med at betale husleje. Det er fuldstændig grotesk at sige højt, men hvis alternativet er, at de

ikke har råd til mad, så er der ikke noget valg”.

Herefter starter en tre måneders ventetid, mens der ledes efter løsninger. Ofte ender beboeren med at skulle finde et værelse på det private marked – hvis det overhovedet lykkes.

”Vi ved godt, at det ikke er holdbart. Men der er simpelthen ikke andre muligheder”, lyder det bekymret fra Johan Ydesen. Det ser ud til, at kontanthjælpsreformen skaber en ny gruppe hjemløse:

”Det er helt almindelige, velfungerende mennesker og familier, som bare ikke kan få økonomien til at hænge sam-

men længere. Det er dem, vi risikerer at miste nu”.

Risiko for at falde ud af systemet

Når beboerne forlader den almene boligsektor, mister de samtidig kontakten til den støtte, der ellers har hjulpet dem. Det bekymrer Johan Ydesen.

”Jeg frygter, at de bliver glemt. Det er ikke en gruppe, der selv råber op. Når de forsvinder fra os, forsvinder rådgivningen også. Så vokser gælden bare”. Det kan føre til, at nogle beboere ender i dyre, men dårlige lejeboliger og uigennemskuelige lån fra kyniske lånehajere. /NRJ

EU's hære mangler folk

■ Regeringer i hele Europa forsøger at opbygge deres hære. Problemet er bare at få vil melde sig.

De europæiske ledere er havnet i en situation, de selv har skabt. I årtier har de fortalt befolkningerne, at krig hører fortiden til. Nu, med krigen i Ukraine og USA's aggressive angreb på alt og alle, forsøger de at overbevise folk om det stik modsatte.

I begyndelsen af marts gik tusindvis af tyske skoleelever på gaden. De protesterede mod den nye frivillige militærtjeneste, som trådte i kraft i januar. Deres budskab var klart: "De rige vil have krig – de unge vil have en fremtid."

Men Tyskland står ikke alene. I december lancerede

Frankrig en lignende ordning, og siden 2020 har lande som Polen, Rumænien, Holland, Belgien og Bulgarien indført frivillig militærtjeneste.

EU's regeringer investerer massivt i våbenindkøb og produktion, men er bagud med infrastrukturen, da både kaserner og materiel er blevet udhulet gennem årtier. Man lagde sine investeringer i NATO-regi.

Efter Den Kolde Krig afskaffede mange lande værnepligten og supplerede med professionelle ansatte. Tyskland gjorde det i 2011 – og mangler i dag omkring 60.000 soldater for at leve op til NATO's målsætninger. Omkring 28 procent af stillingerne står ubesatte. Den

britiske hær er i dag mindre end den var i begyndelsen af 1800-tallet.

De unge vil uddannes

Mange i den yngre generation deler ganske enkelt ikke samme syn på krig og militær. Modstanden mod krig, militære oprustninger og udenlandske interventioner er udbredt. Mange unge oplever, at de risikerer at blive sendt i krig for interesser, der ikke er deres egne.

Selv blandt dem, der overvejer det, er der klare barrierer. Lønnen i militæret er ikke fulgt med udviklingen i det private arbejdsmarked. Samtidig er der problemer gentagne sager om diskrimination, vold og seksuelle overgreb.

Siden 2014 genindførte flere lande værnepligten – blandt andet Litauen, Sverige og Letland. Kroatien har netop genoptaget den efter 20 års pause. I Danmark er den blevet udvidet med kvinder.

I Frankrig vakte det stor debat, da en general udtalte, at landet måtte være "klar til at miste sine børn". En måling viser, at 55 procent af franskmændene er imod at blive indkaldt.

Lokkemidlet

Når tvang er politisk risikabelt, bliver frivillighed løsningen – og den skal gøres attraktiv. Økonomi er det mest oplagte redskab. Imens politikerne skærer ned på skoler, uddannelser og SU,

ja så lokker Tyskland med op til 2.600 euro om måneden for et års tjeneste – det højeste niveau blandt de europæiske ordninger. Belgien ligger et stykke efter med 2.000 euro.

Andre lande lokker med andre fordele.

I Frankrig får frivillige 800 euro om måneden i ti måneder, gratis kost og logi, mulighed for at tage kørekort og store rabatter på togtransport. Tjenesten kan desuden tælle som sabbatår i forbindelse med uddannelse. I Grækenland demonstrerer de værnepligtige mod krige. Ungdommen vil ikke ofres for deres profit!

Sine Bilfeldt/red.

International faglig spalte

Sømænd i livsfare

Vi, søfarendes organisationer i Grækenland, opfordrer IMO (Den Internationale Søfartsorganisation) til at handle nu. Eskalering af spændinger i Golfregionen med angreb på handelsskibe, der resulterer i døde og sårede søfarende. Hormuzstrædet er ikke sikkert. Omkring 3.200 skibe er fanget, og over 20.000 søfolk er udsat for fare.

Stop med at begrænse jer til anbefalinger, der tillader skibsejere at fortsætte deres middelalderlige og morderiske praksis. På Londons fragtmarked kalkulerer og prutter disse skibsejere om søfarendes liv, sideløbende med priserne på olie og korn.

Vi udtrykker vores dybe bekymring over eskaleringen af situationen i Det Arabiske Hav, Omanbugten, Golfregionen og Israels maritime region. Denne situation udgør en umiddelbar trussel mod tusindvis af søfarendes liv og sikkerhed.

Vi opfordrer søfarendes fagforeninger verden over til at koordinere internationale aktioner baseret på disse afgørende og retfærdige krav fra de søfarende. I en urolig verden skal søfarende ikke ofres for skibsejernes profit.

Foto: Pixabay

Omkring 3.200 skibe er fanget i USA's og Israels ulovlige krig mod Iran, over 20.000 søfolk er udsat for fare i Hormuzstrædet.

Vil ikke dø for profit

Vi kræver øjeblikkelig beskyttelse af søfarende. Det er uacceptabelt, at skibe fortsætter med at sejle gennem krigszoner, og at søfolks liv sættes på spil for at sikre rederiernes profitter. Vi kræver, at rederier vil nægte at sejle i områder, der er berørt af væbnet konflikt.

Denne situation er et resultat af intensiverede imperialistiske rivaliseringer i regionen, som det fremgår af

det dødbringende angreb fra USA og Israel mod Iran, som har forvandlet international skibsfart til en skueplads for militær konflikt og gjort søfolk til ofre.

Ud af krigszoner

1. Stop al skibstransit gennem de facto krigszoner.
2. Anerkend omgående området som en krigszone med fuld aktivering af søfarendes tilsvarende rettigheder.
3. Garanter retten til at nægte

at påmønstre eller transitere gennem området uden konsekvenser for søfarende.

4. Omgående hjemsendelse af fastlåste besætninger, hvor ansvaret ligger hos stater og arbejdsgivere.
5. Fuld økonomisk dækning og kompensation til alle søfarende, der er eller har været i farezoner.
6. Beskyt søfarendes liv og helbred, herunder mental sundhed, kommunikation og forsyninger.

7. Obligatorisk briefing af besætninger før hver rejse om de faktiske risici i området.

8. Ingen tvang må pålægges som en betingelse for ansættelse, herunder kravet om at underskrive samtykkeerklæringer om sejlads til krigszoner, hvilket flytter ansvaret for søfarendes liv og sikkerhed over på dem selv.

<https://pamehellas.gr/>

4. maj 2026 – 81-året for Danmarks befrielse

■ I år er det 81 år siden, Danmark fejrede befrielsen fra den tyske besættelsesmagt.

2. Verdenskrig voldte meget skade og sorg, også for de efterkommere der lever i dag. Under de fem forbandede år oplevede den danske befolkning, hvordan grundlov blev tilsidesat og velfærden beskåret. Kartoteker og kommunister blev udleveret til besættelsesmagten, og politiske modstandere blev fængslet

for senere at blive deporteret til koncentrationslejre. Ligeså kom undertrykkelsen af de danske jøder, der måtte lide under nazismens folkemordriske ideologi.

Den danske stat lod dette ske, ledende politikere ytrede blot støtteerklæringer til det tredje rige, og fascismen og nazismen fik sin fremmarch i Europa.

81 år efter syntes alle erfaringer glemt. 60 millioner

døde på verdensplan. Det er også 81 år siden, verdenssamfundet dannede FN og sikrede basale rettigheder for krigsofre. Disse konventioner tages ikke seriøst mere. Det anslås, at 71.000 mennesker er døde i forsøget på at flygte til Europa siden 1993. Disse mennesker er flygtninge fra krige, vi selv har været involveret i, og de bliver af verdenssamfundet behandlet som parasitter.

I år er det 90-året for star-

ten på den spanske borgerkrig, der i historisk kontekst var optakten til 2. Verdenskrig. Mange internationale brigader fra hele verden drog frivilligt af sted, for at kæmpe mod den spirende fascisme, der tydeliggjorde sig under diktatoren Franco.

Også fra Danmark drog frivillige til Spanien, mest kendt herhjemme er kommunisten Villy Fuglsang, som indtil hans død tog toget fra Nordjylland til Vesterbro for at tale til 4.maj arrangementer, hvor han ustoppeligt advarede om fascismens kræfter. Det var hovedsageligt de unge spaniensfrivilliges erfaringer, der opbyggede modstandsbevægelsen under besættelsestiden.

Fremmede tropper på dansk jord

På trods af rabiat fremtræden fra præsident Trump, der står i spidsen for en umaskeret USA imperialisme, ser det ud til, at vi alligevel ender med at få tre amerikanske baseanlæg i Jylland. Vi er vidner til, hvordan et næsten enigt Folketing belønner Trump for hans trusler mod det grønlandske folk ved at give det amerikanske militær fri adgang til dansk jord og gøre Danmark til bombemål.

Yderligere er det værd at notere sig, at disse soldater bliver hævet over dansk lovgivning, da baseaftalen giver USA vidtgående ret til egen strafferetlig jurisdiktion. Der er god grund til bekymring, for vi har set grufulde eksempler på amerikanske soldaters opførsel som gæster i andre lande.

Den umaskerede USA-imperialisme drager spor af konflikt over hele kloden, og det er i sandhed en farlig tid, vi lever i. Lige nu er det blevet acceptabelt for USA at kidnappe et lands præsident baseret på udokumenterede beskyldninger om narkotikasmugling, som vi har set med den venezuelanske præsident Maduro. Hvem har gjort USA til dommeren?

Det er åbenbart blevet

acceptabelt for USA at lave voldelige angreb på suveræne nationer, som det ellers tjener sine økonomiske og strategiske interesser – det ser vi i bl.a. Iran og Venezuela. USA har også intensiveret den inhumane blokade mod Cuba, nu også i form af en olieembargo. Vores budskab til denne demonstration er helt klart: Forsvar folkeretten – i alle verdens lande. Befolkningerne alene bør bestemme over deres egen fremtid.

Danmarks rolle i det internationale samfund

Vi er trætte af at se pinagtige optrædener fra danske politikere i FN, der på den ene side taler om en regelbaseret verden for så i næste øjeblik at udtale, at der intet alternativ er til NATO – uanset hvor mange regler USA bryder, og hvor beskidt et geopolitisk spil de fører.

Vi ser, hvordan vi i Folketinget lige nu ingen partier har, som er imod NATO eller EU. Det er specielt interessant i en tid, hvor NATO's generalsekretær Mark Rutte for nyligt udtalte, at NATO er en platform for USA til at udøve magt over resten af verden.

Det er en bekymrende udvikling og et farligt spil, de danske politikere fører. Befolkningen kan se til, mens vi trækkes ind i endnu flere krige, oftest som påhæng til USA.

Vi står fast på, at en anden verden er mulig. En verden hvor supermagter ikke får lov til at agere som det passer dem, og hvor imperialistiske krige aldrig mere hærger jorden.

Budskabet denne aften 4. Maj, 81 året for befrielsen er: Mod krig, fascisme og fremmedhad! Stil krav i FN om at afmilitarisere Arktis! Vi skal ud af EU og NATO! Ingen amerikanske baser på dansk jord! Stop krigsbevillingerne! Danmark skal underskrive traktaten om forbud mod atomvåben! Danmark ud af alle krigshandlinger! For velfærd og fred! Stopfolkemordet i Palæstina! Yankee go home!

INGEN AMERIKANSKE BASER I DANMARK

4. MAJ

FAKKELOPTOG HALMTORVET KL. 19:00

ISTEDGADE OVERGIVER SIG ALDRIG NEJ TIL KRIG, FASCISME OG FREMMEDHAD

NORDEN SOM ATOMVÅBENFRI ZONE

ALDRIG MERE KRIG

YANKEE GO HOME!

TALER MUSIK

Glem ikke historien

■ FIR – Internationale des Résistants – Association Anti Fasciste, er en international fange- og modstandsbevægelse i 26 lande, som blev dannet efter 2. verdenskrig.

For få uger siden mødtes repræsentanter fra FIR og internationale organisationer tilknyttet FIR, samt repræsentanter og ledelser tilknyttet mindesmærker fra og i koncentrationslejre, samt monumenter, steder og bygninger, som har en historisk betydning. Dagsordenen for mødet, som var indkaldt af FIR i Haag, havde formålet at arbejde for at ovenstående skal have beskyttelsesstatus, som en del af UNESCOs kulturarv.

Skiftet til den politiske højrefløj i europæiske lande og derved forsøg på historisk revisionisme fra den yderste højrefløj betyder at det er presserende nødvendigt

at mindesmærkerne bliver underlagt international beskyttelse. Europæiske organisationer besluttede tilbage 1991 - på initiativ af veteranforeninger – at arbejde for beskyttelsen af den historiske kulturarv. Intet er sket!

På mødet i Haag blev følgende erklæring udsendt til den politiske offentlighed:

”Tilføj mindesmærker fra og i koncentrationslejre, samt monumenter, steder og bygninger, som har en historisk betydning på UNESCOs liste over europæisk kulturarv.

På et tidspunkt, hvor demokrati og retsstatsprincipper ikke længere kan tages for givet i Europa, vil internationale komitéer, fange- og modstandsbevægelser og organisationer for tidligere koncentrationslejre og frihedskæmpere opfordre de europæiske regeringer til at be-

skytte disse steder. Efter befrielsen af de nazistiske koncentrationslejre ved afslutningen af Anden Verdenskrig sluttede tidligere fanger sig sammen i forskellige internationale udvalg, der repræsenterede nationale udvalg fra forskellige lande. Dette er FIR.

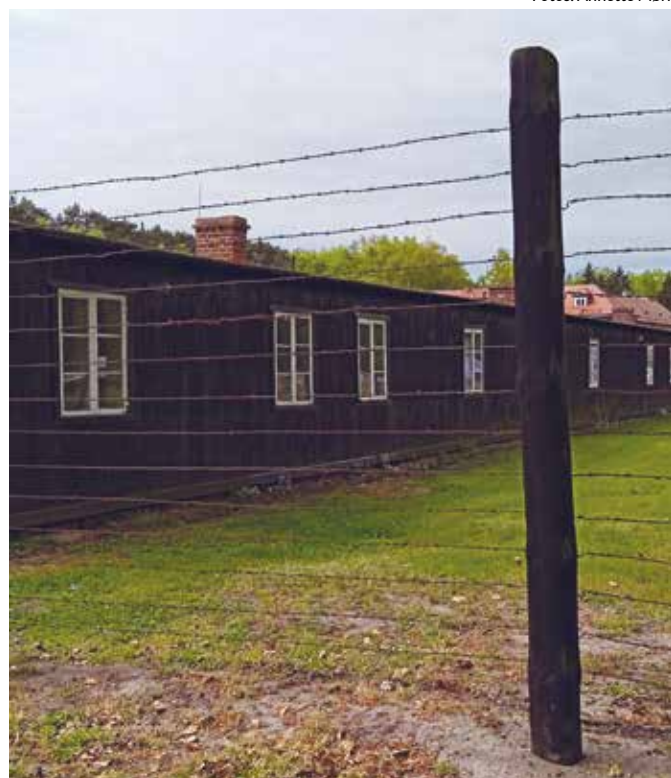
Alle disse udvalg, som arbejder på frivillig basis, har ikke kun talt for dem, der er direkte berørt, og deres pårørende, men har også arbejdet for at bevare denne vigtige historiske arv.

I mange tilfælde har de måttet kæmpe i årevis for at etablere mindecentre, bevare monumenter og bygninger. Desuden har de konsekvent fremmet et sikrere, forenet Europa, hvor menneskerettighederne står ubestridt. At værne om værdier såsom fred, demokrati, europæisk sikkerhed, enhed, broderskab og menneskelighed er nedfældet i vedtægterne for de fleste udvalg.

I øjeblikket deler de internationale udvalg alvorlige bekymringer vedrørende trusler mod retsstaten og antidemokratiske tendenser både i Europa og i global politik. Den europæiske sikkerhed er under pres, og de internationale spændinger stiger. Samtidig bliver værdien af modstand mod nazismen og fascismen benægtet og betvivlet. Disse steder spiller en afgørende rolle i den moderne erindringskultur”.

Vidnesbyrd

De er autentiske og fysiske vidnesbyrd om en tid, hvor den fuldstændige fratagen af menneskerettigheder førte til masseforbrydelser af ufattelige

Stutthof

proportioner. Desuden sætter disse begivenheder med fysiske steder og monumenter i en bredere kontekst af fraværet af retsstatsprincipper, samt grundlæggende og menneskerettigheder.

Det er afgørende, at FIR kan fortsætte deres arbejde og beskyttes mod alle former for historisk forvrængning eller misbrug til politiske formål.

Af denne grund vedtog Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet, Europarådet og alle medlemsstater enstemmigt en resolution i 1991, der opfordrede til bevarelse og beskyttelse af mindesmærker på stederne for nazistiske koncentrationslejre (Resolution B3-0208, 0218, 0219, 0228 og 0284/93).

Indtil i dag er denne resolution ikke blevet gennemført på niveau med en fælles europæisk dagsorden. UNESCOs verdensarvskonvention fra

1972 har til formål at sikre bedre bevarelse for fremtidige generationer af kulturarvssteder af enestående universel værdi for menneskeheden. Ud over den internationale beskyttelse, som følger af optagelse på UNESCOs verdensarvsliste, fremmer denne status også forståelse mellem kulturer.

Det ovennævnte har stor betydning for hele menneskeheden, da det er steder, monumenter og bygninger der synligt viser, hvad der sker, når værdigheden for alle mennesker ikke beskyttes. Deres værdi er af universel betydning. Derfor opfordrer FIR og de tilknyttede lande deres regeringsledere til at nominere og indsætte disse mindecentre til optagelse på Verdensarvslisten.

I Danmark er Horserød-Stutthof foreningen tilknyttet FIR.

Krematoriet i Stutthof

Noter

Mindesmærker, der specifikt ærer modstandsfolk (partisaner) eller ofre for fascisme, bliver ofte mål for nynazistisk hærværk.

Bosnien-Hercegovina: Partisan-kirkegården i Mostar, et stort antifascistisk monument, er adskillige gange blevet hærget. I juni 2022 blev samtlige 700 mindeplader knust af vandaler.

Kroatien: Siden 1990'erne er

omkring halvdelen af de ca. 6.000 antifascistiske monumenter i Kroatien blevet ødelagt eller fjernet, ofte fordi de forbindes med det tidligere Jugoslavien, på trods af deres oprindelige antifascistiske budskab.

Bulgarien: Sovjetiske monumenter i Sofia er gentagne gange blevet malet med graffiti, herunder hagekors og antifascistiske slagord, hvilket viser en dyb splittelse i befolkningen.

Frankrig: Oradour-sur-Glane, mindesmærket for en nazistisk masseakke, er blevet udsat for graffiti, der benægter holocaust, hvilket førte til fordømmelse fra præsident Macron.

Tyskland: I 2023 var der en stigning i angreb på mindesmærker, herunder attentatforsøg mod monumenter for forfulgte homoseksuelle under nazismen.

Ødelæggelse eller fjernelse af monumenter fra 2. verdenskrig,

der markerer sejren over nazisme og fascisme, er et komplekst og ofte politisk ladet fænomen i Europa, især i Øst- og Centraluropa.

Estland, Letland og Litauen: De baltiske lande har ført an i at fjerne hundredvis af sovjetiske monumenter, herunder T-34 kampvogne, der stod som krigsmindesmærker. I 2022 fjernede Estland en kampvogn i byen Narva, da de anså den for et "mordvåben"

og en trussel mod den nationale sikkerhed.

Polen: Polen har siden en lov fra 2017 (og opdateringer i 2022) systematisk fjernet op mod 230 sovjetiske krigsmindesmærker.

Bulgarien: I december 2023 påbegyndte Sofia demonteringen af det store monument for den sovjetiske hær i byens centrum.

Ukraine: Siden 2015, og især efter 2022, har Ukraine fjernet tusindvis af monumenter.

Solidariteten til Cuba er stor

Af Inge Høgh

■ Solidariteten med Cuba viser, at venner i hele verden har sendt og stadig sender containere til øen fyldt med madvarer, forskelligt indbo, materialer og hospitalsudstyr, der sikrer at det cubanske sundhedssystem kan fungere nogenlunde.

Det bliver faktisk til en del containere. Hvad sker der så lige med dem, når de er tømt?

Genbrugssolidaritet

Et privat firma i Ceiba del Aqua, i Artemisa-provinsen omdanner containere til boliger med støtte fra staten. Når huller til døre

Fotos: Carlos Ariel Sosa Machado

og vinduer er skåret ud, og døre og vinduer er på plads, bliver der isoleret og derefter bygget op med opdeling til en stue, køkken, to værelser og bad og toilet.

Der er installationer, så vand og elektricitet kan tilsluttes.

Der er naturligvis ikke til en stor familie, men man brug for mere plads, er det smarte ved containere, at de kan enten forlænges eller sættes oven på hinanden. Containerne bliver derefter malet udvendigt. Når de er færdige, bliver de først og fremmest sendt ud til områder, hvor familier ikke længere har en bolig på grund af ødelæggelser fra diverse orkaner.

Dansk Cubansk Forening har sendt en container afsted, og indsamlingsgruppen er i gang med at fylde den næste, der snart sendes afsted. Alt bliver brugt.

SOS – Solceller og Solidaritet til Cuba – starter nu

Præsident Trump har iværksat en ulovlig blokade af oliefor- syninger til Cuba. Situationen er meget alvorlig!

Vi samler penge ind til solceller – så lokalsamfund, hospitaler og institutioner kan få strøm uden at være afhængige af olie. Indsamlingen har allerede modtaget over 60.000 kr.

Dit bidrag gør en forskel – sammen med alle de andre

- *Tænd et lys:* Solenergi til en enkelt 60-wattpære med lys i koster blot 300 kr.
- *Tænd et køleskab:* Et køleskab kræver cirka 20 % af den el, som et lille solpanel til 15.000 kroner producerer = 3.000 kr.
- *Mere blus på hos familielægen:* Lys, køleskab, opladning af mobiler, TV, elektrisk vifte... Det kan

sikres med et 2kW-anlæg til 15.000 kr.

- *Få et lægehus, en lille skole eller en børnehave til at fungere med et 4kW-anlæg til 30.000 kr (disse tal er etableringsudgifter – derefter kan solcellerne levere gratis strøm år efter år efter år).*

Indsamlingen er godkendt af Indsamlingsnævnet med nummer: 26-700-1090

Dansk-Cubansk Forening har sammen med andre organisationer, fagforeninger og en masse enkeltpersoner startet en Danmarks-indsamling til Cuba. Se listen på www.cubavener.dk. Kontakt-mail: sosindsamlingtilcuba@gmail.com

Indsamlingskonto i AL Sydbank: 5448-0244459

Stop alle relationer med Israel!

■ Det første land, Nelson Mandela besøgte efter 27 års fængsel under apartheidstyret i Sydafrika, var Danmark.

Vi husker alle tidl. statsminister Helle Thorning-Schmidts berømte selfie fra mindeeventet, hvor hun sad sammen med USA's præsident Barack Obama og Storbritanniens premierminister David Cameron. Det var ikke på grund af hendes indsats, men fordi Danmarks befolkning og regering anerkendte ANC, gennemførte handelsembargo og stillede krav til apartheidstyret.

Hvor er det danske folketing nu?

Udover at Israel er dømt for folkemord i Haag og har eska-

leret deres krig mod nabolandene, så vedtog de loven om henrettelse af palæstinensiske fanger ved indførelse af dødsstraf.

Dette er pr. definition apartheid, juridisk racisme. Det er systematisk kriminalitet, når zionistiske forbrydere går fri. I henhold til den lov, der blev vedtaget i Knesset tirsdag med 62 stemmer mod 47, ville palæstinensere, der blev fundet skyldige i dødbringende terrorangreb, der havde til formål at "afskaffe Israels eksistens", blive henrettet ved hængning.

Stå på den rigtige side af historien

På den besatte Vestbred ville militærdomstole afgøre

sådanne sager. I Israel skal de behandles i henhold til straffeloven. Straffe skal eksekveres inden for 90 dage efter afgørelsen, uden ret til benådning. Dommere kan kun skifte dødsstraf ud med livsvarigt fængsel under visse uspecifiserede "særlige omstændigheder".

Israels sikkerhedsminister Ben-Gvir, udtalte i den anledning: "En retfærdighedens dag for ofrene og en afskrækkelse for vores fjender".

Den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas' svarede igen: "Sådanne love og foranstaltninger vil ikke bryde det palæstinensiske folks vilje eller underminere deres standhaftighed".

Loven har ført til kritik og

fordømmelse fra menneskerettighedsgrupper, udenlandske nationer og FN. Tyskland, Frankrig, Storbritannien, Italien og Australien har udsendt en fælles erklæring, hvor de udtrykte "dyb bekymring" over lovgivningens "de facto diskriminerende karakter" og opfordrede Israel til at opgive sine planer. Hvorfor står der ikke Danmark i denne fælles erklæring?

Vis jeres sande ansigt

Der er ingen undskyldning eller tid til tøven, når selv en gruppe FN-eksperter også kalder lovgivningen diskriminerende og advarer om, at "israelske militære retssager mod civile typisk ikke opfylder standarderne for retfærdig

rettergang", og "At nægte en retfærdig rettergang er også en krigsforbrydelse", tilføjede de.

Tag ansvar

Israel afskaffede dødsstraf for mord i 1954. Den eneste henrettelse, der blev udført i den jødiske stat, var henrettelsen af en nazistisk holocaust-arkitekt, Adolf Eichmann, anklaget for folkedrab i 1962 – hvis ikke vi tæller alle de tusindvis af uskyldige palæstinensere, libanesere og iranere med, der hver dag bliver myrdet.

/DKP

Antikommunisme og russofobi i Nordnorge

■ Dæmoniseringen af det russiske samfund spredtes systematisk i det nordlige Norge. Antikommunisme og russofobi tager til i takt med, at USA, NATO og EU stræber efter krig mod Rusland.

Ifølge det statslige, russiske nyhedsbureau TASS træner Norge ukrainske droneoperatører til at angribe russiske handelsskibe, som fra russisk side med rette opfattes som en provokation, der i yderste konsekvens kan trække den norske befolkning ind i en konflikt med Rusland.

Norge og Rusland har aldrig været i krig med hinanden. Allerede i 1700-tallet var der udstrakt handel mellem Rusland og det nordlige Norge. Specielt blev fisk og skindvarer byttet med korn. Dette foregik i over to hundrede år.

Befrielsen

I 1944 befriede russerne Øst-Finmark fra nazisterne. Tusindvis af soldater mistede livet. De russiske soldater, der overlevede, blev i Finmarken og hjalp den del af den norske befolkning, der havde klareret sig under tvangsevakuering – efter at være blevet ofre for

Foto: Derimot.no

Norge oplærer ukrainske soldater i droneflyvning.

nazisternes ”brændte jords politik”. De russiske soldater trak sig tilbage, så snart hele Norge var befriet et halvt år senere.

Under den kolde krig og særligt efter, at Norge havde tilsluttet sig NATO i 1949, gik norsk forsvarspolitik ud på at berolige Sovjetunionen med ikke at tillade militærøvelser øst for den 24. længdegrad, ikke at tillade udenlandske militære baser, og at atomvåben bliver opbevaret på norsk jord. På trods af den ”kolde politik” var der kulturelt og sportsligt samarbejde – også videnskabeligt samarbejde især vedrørende fiskeriet.

Fortsat samarbejde

Efter Sovjetunionens opløsning var der fortsat samarbejde med Rusland både politisk, økonomisk og kulturelt. I 1993 manifesterede samarbejdet sig gennem Barents-sekretariatet, hvis primære opgave var at støtte norsk-russiske samarbejdsprojekter i den norske og russiske del af Barents-regionen (Barentshavet).

I 2011 blev Norge og Rusland enige om årlige fiskeri-aftaler for at bevare torskebestanden. Samarbejdet var fordelagtigt for begge lande. Bevillingerne til dette arbejde er nu kraftigt reduceret, og

Rusland har trukket sig ud af samarbejdet på grund af den aggressive holdning mod landet.

Russofobiske holdninger spredte sig og gør livet vanskeligt for russere bosat i Norge. Fra maj 2024 har turister fra Rusland ikke tilladelse til at komme ind i Norge. I 2024 – 80 året for befrielsen – opfordrede borgmesteren i byen Kirkenes, der ligger tæt på den russiske grænse, den russiske konsul til ikke at lægge krans ved mindesmærket for den norske befrielse af Øst-Finmark, men i stedet lægge en krans med de ukrainske farver. Borgmesteren i Vardø talte for, at mindesmærket over partisaner, der havde sat livet til for at befri Norge, skulle fjernes.

Militarisering

Som medlem af NATO har Norge underlagt sig amerikansk forsvarspolitik. Radaerne på Vardø er et eksempel på dette. Deres formål er at overvåge Rusland og havområderne i nord. Norge har derudover givet USA adgang til 12 baser. De fleste i Nordnorge.

Det vides ikke, om der opbevares atomvåben på

disse baser, da områderne er under amerikansk jurisdiktion (amerikansk lov). Norske myndigheder har heller ikke kontrol med om ubådene, som ligger i havnene i Tromsø og Bergen har atomvåben ombord.

I NATO-øvelsen ”Cold Respons 2026” deltog 25.000 NATO-soldater. Øvelsen foregik primært i Nordnorge og gik ud på at fragte soldater og udstyr ind til den finsk-russiske grænse, hvor USA har etableret flere baser. Øvelsen fandt sted i begyndelsen af marts måned.

Det er meningen, at radarerne på Vardø og raketbaserne i Grønland sammen med alle de andre baser, havne og flyvepladser skal forsvare Norden i tilfælde af et angreb fra Rusland.

Spørgsmålet om, hvorfor Rusland skulle angribe, stilles ikke, og politikerne vil ikke indse, at den nuværende oprustningspolitik, militære konfrontation og mangel på diplomati overfor Rusland kan blive årsag til krig.

hgn

Kilde: Friheten/NKP Tromsø

Tale af Rikke G.F. Carlsson, nuværende formand for DKP, til Knud Jespersen i anledning af 100 års-dagen

Søn af arbejderklassen

Vi er også sønner og døtre af samme klasse, som står her ved din grav, og andre gode kammerater der også gjorde deres indsats i klassekampen og i kampen for socialisme. Jeg ved du ikke brød dig om personificering, du tog en opgave på dig som kollektivet pålagde dig, fordi partiet havde brug for det.

Det var dit kendetegn, ligesom mange andre kammerater før og efter dig. Du var ikke den ”danske Dean Martin” da valget faldt på dig, partiet stod i en vanskelig situation med ufattelig antikommunisme og et forræderi fra Aksel Larsen, som svigtede både arbejderklasse og partiet stort.

Du beskrev SF som halen til socialdemokratiet, og vi her kan fortælle dig, at intet har ændret sig. Arbejderklassen

mistede sit parlamentariske og mediemæssige talerør som så mange gange før.

1977 var et årstal, der stadig står klart i manges erindringer. Os, der var med til begravelsesoptøget, vil aldrig glemme den samhörighed eller den indsats, du ofrede for arbejderklassen. Din succes var en kollektiv indsats på trods af klassefjendens altid massive modstykke. Det gjaldt kampen for ikke at indtræde i NATO, atomvåbenfri zone i Norden og ikke mindst kampen mod medlemskab af EF.

Du sagde altid *vi*, når andre partiledere sagde *mig*. Partiet er os og vil fortsætte til målet er nået, – i opgangstider og nedgangstider. Hetzene er de samme, og ofrene for udbygningen er stadig os børn af arbejderklassen. Vores privilegie er, at kampen for velfærd

Foto: RC

og socialisme foregår overalt i verden, og at vi henter og udveksler stadig vores erfaringer sammen.

Jørgen Jensen, der kom efter dig, blev udsat for samme hån som du også blev, da du tiltrådte som formand. Du blev kaldt bondedreng, og at du ikke kunne løfte arven efter Aksel Larsen, og Partiet blev

mediemæssigt langt i graven. Partiet gik ikke på kompromis, og som du sagde om Aksel Larsen, ”Jeg vil hellere tabe tusind slag på vores grundlag end bare vinde et på hans”.

Jeg var barn, da du levede, og voksede op mellem benene på alle de fantastiske aktive og også festlige, belæste kloge mennesker. Jeg var ganske lille

og sad på skødet af dig under et møde på Vesterbro. inkluderet i stedet for et voksent tyssen. Det var en ny kultur. I dag ser vi stadig, at ammende kvinder dårligt må vise sig i folketingssalen.

Jeg vil slutte med disse klare ord, du sagde på en kongres hvor det stod sløjt til i DKP: ”Vort parti har aldrig befundet sig i en ørkenvandring, vi er et parti, der er de ofre værd, der bliver givet. Vi er nemlig en nødvendighed, hvis arbejderklassen skal sejre, og vi er en forudsætning, hvis man skal opbygge socialisme i Danmark, og begge dele er det vi kæmper for”.

Kære Knud og alle andre, der står fast om denne nødvendighed. Alle før og efter dig. Ære været jeres minde. Kampen fortsætter både for partiet, arbejderklassen og socialisme.

Saddam Husseins fødselsdagskage

Af Margit Andersen

■ Da Hasan Hadi voksede op i Irak, var Saddam Husseins fødselsdag en national festdag, som også blev fejret på skolerne med udsmykning og kager og frugt. Det var eleverne, der stod for dette, og de ansvarlige blev udvalgt ved lodtrækning. Selv var han engang en af de "heldige", men skulle heldigvis kun tage sig af blomsterne.

Det er denne oplevelse, der har inspireret Hadi til at lave sin debutfilm "En kage til præsidenten", som i 2025 vandt Caméra D'Or på Cannes Film Festivalen. Den er optaget i marsklandet i Sydirak, som også er Hadis hjemstavn og noget helt andet end det Irak, vi ellers ser, nærmest et eventyrland hvor der er vand i stedet for gader, og hvor folk stadig lever i sivhytter, som de gjorde for 1000 år siden.

Filmen forgår i 1991 under den anden Golfkrig, hvor der på grund af FN-sanktioner er mangel på alt fra drikkevand og mad til medicin, og hvor lyden af amerikanske bombeflyvere jævnlige høres. Det er

også året, hvor Saddam fylder 50 år, og overalt er der plakater med hans smilende kontrafej og demonstrationer, der hylder ham, men det er baggrundsmusik, om man så må sige, for det er hverdagslivet med alt hvad det indebærer af godt og ondt, der er i centrum for fortællingen.

I den lokale skole i klassen for niårige står klasselæreren for lodtrækning om festop-

gaverne, og det bliver Lamia, der skal levere kagen. Hun er forældreløs og bor sammen med sin bedstemor, der er nærer dem ved markarbejde. Saeed, hvis far er krigsinvalid, vinder opgaven med at bringe frugt, men han er en dygtig tyveknekt, så det problem kan nemt løses. Værre er det for Lamia, for ingredienserne til kagen er svære at få fat i, og så er de ovenikøbet dyre.

Samtidig rammes bedstemoderen af at blive fyret fra sit arbejde, fordi hun er blevet gammel og svagelig, og det, sammen med sin sukkersyge, som hun ikke kan få medicin for og ansvaret for Lamia, bliver for meget for hende. Hun tager Lamia med ind til en større by, hvor hun har truffet aftale med nogen om at tage sig af pigen. Rejsen, som også Lamias hane deltager i, går med deres båd til fastlandet og derefter blaffer de sig videre frem.

Saeed er også i byen for at hjælpe sin invalide far, og det ender med at de to børn slår sig sammen for at fremskaffe, hvad de skal bruge til fødselsdagsfesten. De to har en lidt forskellig holdning til, hvordan men tilegner sig ting, og Saeed er i det hele taget noget anløben i moralsk henseende, så det går ikke hele tiden som fod i hose imellem dem.

Det bliver en strabadserende dag med ondskabsfulde voksne, misforståelser, en slibrig pædofil fjerkræhandler og mere af samme skuffe. Bedstemoderen leder efter den

forsvundne Lamia, og Lamia leder efter bedstemoderen og finder hende ved postbud-dets og taxachaufførens Jasims hjælp på hospitalet. Eller rettere sagt, så finder hun hendes stok.

Jasim kører børnene hjem med bedstemoderen på taget af bilen. Det er lykkedes dem at skrabe sammen, hvad der skal bruges til kagen, og Saeeds mor rører dejen og bager den, mens børnene falder om af udmattelse. Næste dag kritiserer læreren Saeeds stjalne frugt, der ser ud som om, den er blevet kørt over af en bil, siger han, men roser Lamias kage. Så langt så godt indtil det hele eksploderer.

Alle de medvirkende er amatører, og det er måske derfor, at de er så overbevisende i denne betagende film, der blander gru og skønhed, realisme og drømmesyn, og bæres af troen på, at der trods alt findes godhed og kærlighed, selv under de sværeste vilkår.

*En kage til præsidenten
Instruktion og manuskript:
Hasan Hadi*

En islænding i København

Af Margit Andersen

■ Afstand er et fleksibelt begreb. Om det har Halldór Laxness et sted skrevet, at set fra København lå Reykjavik længst borte af alle byer, mens de på Island følte sig så nær Danmark, at det næsten var løgn. København var da også Islands hovedstad i 500 år, og islændingene valfartede til metropolen. Nogle for at få større råderum til deres gesjæft og andre for at studere på højere læreanstalter. I den første halvdel af de 19. århundrede var der da også lige så mange islandske fanger i byens fængsler som studerende på universitetet.

Om det kan man læse i Einar Már Gudmundssons nye roman "Alt fra hatte til sko". På titelbladet står der i hvert fald *Roman*, men hvad er en roman? Digteren Poul Borum sagde i et foredrag i Reykjavik i 1986, at det er der ingen, der ved. Spørgsmålet tages med

mellemrum op i romanen, der i hvert fald blander virkelighed og digtning, og hvis personer for norges vedkommende er opdigtede, eller har opdigtede navne, mens andre går under deres eget navn. Fortælleren hedder fx Harald, men ligner bogens forfatter til forveksling.

I 1980'erne rejste Harald fra vulkanøen til København for at læse litteratur på universitetet i denne "dampende gryde af digtning og musik". Det var ganske rigtigt en tid, hvor der var gang i den, ikke mindst på Christianshavn. En husbesættelse førte til opførelsen af kollegiet Sofiegården, hvor Harald kom til at bo, en lignende aktivitet fik gjort Kofoeds Skole til bydelens selvstændige beboerhus, og den forladte kaserne i Bådsmadsstræde blev indtaget af slumstormere og omdannet til Fristaden Christiania.

Og så var der digtningen, for Harald ville jo i virkelighe-

den ikke være gymnasielærer men digter. Den slags færdedes der en del af i den indre by på cafeer og barer, og her stiftede han bekendtskab med flere af dem. For blot at nævne nogle få af tidens varme navne, så var der F.P. Jac, der havde planlagt at dø af druk som 30-årig, men først nåede målet i en alder af 53, Søren Ulrik Thomsen og punkdigteren Michael Strunge, og ikke at forglemme Poul Borum, der var noget af et centrum.

Der kom også venner hjemmefra, der skulle tages hånd om, og det ene med det andet tog tid. Harald fik ikke taget nogen eksaminer, det gik ud over SU'en, så han måtte ud på livets universitet, der blandt andet bestod i rengøring hos søværnet sammen med Karen, og deres samvær var ligesom et teaterstykke af Samuel Beckett. Hvad musikken angik, var der også nok at tage af, både udefra og fra hjemmefronten. Gasolin havde til

huse over for Sofiegården, og der var koncerter i Den Grå Hal på Christiania med fx Lone Kellermann. Der blev selvfølgelig også indtaget lidt af det våde og røget noget sjov tobak. Ikke desto mindre fik Harald hen ad vejen skrevet og endog udgivet en digtsamling, og i den forbindelse grundlagt sit livslange venskab med sin trofaste oversætter Erik Skyum-Nielsen.

Om alt dette fortæller Harald, men også om sin opvækst, forholdet mellem Danmark og Island, de politiske rørelser og begivenheder i tiden, og som nævnt om romanen, om hvad den er, om dens berettigelse og værdi. Forfatteren, hvad han nu end hedder, konkluderer, at så længe islandske husmødre mødes ved køkkenbordene, vil romanen leve, og at bøger er gode, når de er gode, ligesom med kaffen. Så enkelt er det. Herfra vil vi tilføje, at så længe der findes fortællere som

denne benådede forfatter, er rygterne om romanens død stærkt overdrevne (frit efter Mark Twain).

*Einar Már Gudmundsson:
Alt fra hatte til sko
Oversat af Erik Skyum-Nielsen
Lindhardt og Ringhof.
320 sider. 300 kroner*

Forfatteren fortæller om sin nye bog søndag den 31. maj kl. 16.00 i Nordatlantens Brygge. Billetter kan bestilles på billetterto.

Musiklivet under besættelsen

Af John Poulsen

■ ”Man binder os på mund og hånd” lyder det i en af sangene i Kjeld Abells revykomedie ”Dyveke”, som havde premiere den 31. maj 1940. Det var Poul Henningsen, der havde skrevet teksten, som blev det første offer for censuren, der strøg det tredje vers af hensyn til den tyske besættelsesmagt.

Dette er et af de mange eksempler, som forfatteren Henrik Engelbrecht kommer ind på i sit store værk (600 s.) ”Den mørklagte musik. Dansk musik under besættelsen”, som er den første udgivelse, der giver en samlet oversigt over musiklivet 1940-45, som levede videre på trods af, at det blev ramt af mange restriktioner, såsom spærretid, censur, chikaner og ligefrem forbud. Tidligere er udkommet andre bøger om kulturlivet under besættelsen, bl.a. Lars-Martin Sørensen ”Dansk film under nazismen” (2014).

Ligesom revykomedien ”Dyveke” fik ”Sommerrevyen 1960”, der havde premiere nytårsaften 1940, problemer med censuren, fordi Ludvig Brandstrup sang: *Den dag vi skal piske Fritz Clausens bag, det bli'r en dejlig dag*

Efter at tyskerne havde krævet revyen standset, blev dette vers og en sketch fjernet, og forestillingen kunne fortsætte og blev opført 275 gange.

Pga. utilfredshed med censor Normann blev censuren skærpet, og justits- og udenrigsministeriet blev inddraget

I forbindelse med premieren på *Porgy og Bess* udkom Holger Bechs oversættelse med forsidetegning af Des Asmussen.

for at undgå mere vrøvl med tyskerne. I begyndelsen brugte revyerne humor der gik lige til stregen, men med tiden blev den mere udvandet. På trods af det strømmede publikum til forestillingerne, og da der blev indført spærretid, mødte det gerne op kl. 7.00 om morgenen.

Også de danske nazister prøvede at opføre revyer, men det blev ikke nogen succes, og slet ikke for en del af de medvirkende efter besættelsen.

Det er ikke noget nyt, at nazistiske blade kaldte jazz for jødisk, neger- og kommunistmusik, men det kan overraske, at også andre brugte disse udtryk.

I forbindelse med Alsangen i Ålborg i 1940 udtalte præsten Axel Berg, at tidens sande musikalske kunst er ”jazzens saxofonbrægende urskovslarm”. Det blev fulgt op af revyforfatteren Kaj Rostgaard-Frøhne der skrev, at i de år ”hvor folkesangsbevægelse går som en befriende orkan over landet, fejende en bunke overflødig og fordummende negermusik til side...” En anden præst, Børge Hjerl-Hansen, gik videre i 1943 og foreslog, at man burde sætte de såkaldte swingpjatter i arbejdslejr.

Disse udtalelser påvirkede dog ikke folks holdning til jazz. Tusindvis af mennesker strømmede til spillestederne, hvor de lyttede og dansede til musikken for en kort tid at glemme, hvad der skete udenfor. Det blev så populært, at Schalburgkorpset den 18. juni 1944 sprængte K.B.-hallen i luften for at forhindre store koncerter. Det ramte også en

række restauranter, og på et tidspunkt truede tyskerne ligefrem med at skride ind, hvis der blev sunget på engelsk.

En helt speciel begivenhed på Det kgl. Teater fandt sted den 27. marts 1943, da det opførte operaen *Porgy og Bess*. Operaen blev godt modtaget i pressen, men naturligvis ikke i Fædrelandet, som kaldte den en ”jødisk negeropera med urskovshyl og mavedans” og forlangte den forbudt, fordi musikken var skrevet af en jøde og personer på scenen var negre. Men besættelsesmagten turde ikke gribe ind, da det ville skabe for megen blæst. Forestillingen blev opført for fulde huse 18 gange.

Den tyske soldatersang Lille Marleen fra 1915 blev meget populær på spillestederne, og der blev tit sunget mange forskellige smædeviser på melodien. Det klagede tyskvenlige personer og nazister over til politiet, og det endte med at statsadvokaten i 1943 nedlagde forbud mod, at den blev spillet på cafeer og restauranter. Kun nazistiske aviser omtalte forbuddet, og at det ikke blev overholdt flere steder, men politiet greb ikke ind.

I august 1941 gennemførte nazipartiet DNSAP en ønskekoncert for Frikorps Danmark, som blev gentaget i februar 1943. Den ene af koncerterne blev bragt delvist i radioen, og mange af de medvirkende blev lagt på is efter krigen. 1. oktober 1942 blev der afholdt en koncert med bl.a. et kor af frivillige fra Frikorps Danmark. I bogen gengives en annonce fra Fædrelandet, der giver den interessante oplysning, at man bl.a. kan købe koncertbilletter i BT-centralen, Socialdemokratens Central og Politikens telegrafhal.

En gennemgående person i bogen er amatørpianisten Bjørn Erichsen, hvis drøm var at komme til at spille en stor rolle i musiklivet. Han var erklæret nazist, men ikke medlem af nazipartiet. I det civile liv var han forlagsboghandler og manglede ikke penge. Han tog initiativ til at grundlægge Københavns Koncertforening, men da det gik op for musikerne, at han var nazist, blev han fjernet som formand, og han dannede i stedet Københavns Symfoniorkester.

Dronning Alexandrine, som var protektor for koncertforeningen, gik med til at være protektor for det nye orkester, selvom musikerne havde orienteret hende om hans nazistiske holdninger, da hun fandt det rigtigt uanset det oplyste at fortsætte og ”derved lægge en upolitisk holdning for dagen”.

Bjørn Erichsen forsøgte også at blive koncertleder i DNSAP, men indre kampe i partiet gjorde, at en anden fik stillingen, og dermed røg hans chancer for komme til at spille en stor rolle der.

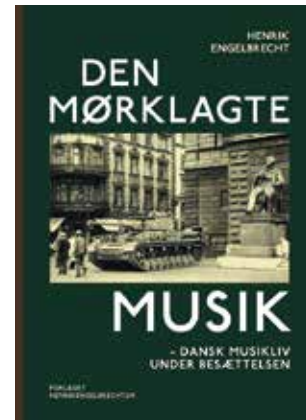
Da det begyndte at gå dårligt for DNSAP, prøvede han i stedet for at gøre sine hoser grønne hos tyskerne, som han stadig troede ville vinde krigen, og sendte Best en stikkerliste over personer, der var antityske. Han fik aldrig noget svar, man havde åbenbart ikke tillid til ham.

Da han så, hvad vej vinden blæste, begyndte han i 1944, ligesom en række andre nazister og opportunistere, at støtte modstandsbevægelsen med penge, men han blev afsløret og gik under jorden. Efter besættelsen blev han i byretten idømt 10 års fængsel, som blev stadfæstet ved Østre Landsret, men i 1948 halverede justitsministeren straffen, og han blev løsladt.

Det er alt sammen blevet til en stor, velskrevet og gennemillustreret bog, ikke mindst i kraft af det kæmpe arkivarbejde og forskningsarbejde, der ligger bag. Den henvender sig både til musikelskere og læsere, der interesserer sig for besættelsestiden.

Restaurant Kilden i Ålborg blev udsat for Schalburgtage af Petersgruppen i maj 1944.

Henrik Engelbrecht:
Den mørklagte musik.
Musiklivet under besættelsen.
592 sider. 550 kr. inkl. porto.
Kan bestilles på
www.henrikengelbrecht.dk

1. MAJ-HILSNER

**Danmarks Kommunistiske Parti
ønsker alle nye og gamle medlemmer
en god kampdag**

- ★ Kampen for Socialisme har aldrig været vigtigere
- ★ Social oprustning – militær nedrustning
 - ★ Danmark ud af EU og NATO
- ★ Kampen for et frit Palæstina fortsætter
 - ★ Fingrene væk fra Cuba
 - ★ USA ud af rigsfællesskabet
 - ★ Atomvåbenfrit Norden

Glem aldrig klassekampen
God 1. Maj

**Vi ses i NV-Bogcafé
Frederikssundsvej 64 – København NV**

Nej til oprustning og EU-hær

DKP København holder traditionen tro
1. maj-møde i Kadæskan, Murerstiftelsen,
Muregade 8, Kbh. N kl. 8–12.

Kaffe og morgenbrød – Drikkevarer
Taler og musik – Lotteri
Gerne tilmelding til Hjærdis på sms 2215 9760.

DKP Indre by/Nørrebro

Bladfond april 2026

Amager.....	2.910,00
Fyn/Langeland.....	100,00
Knud Ottosen.....	600,00

I alt	3.610,00

**Danmarks
Kommunistiske Parti
Nordsjælland**

Hænderne væk fra
Cuba!
Boycot Israel!
Arbejdere i alle lande
foren jer
Stop krigsbevillingerne
Ingen svineproduktion i
vores område
Prioriter velfærd og
rent miljø nu!

Mod krig og oprustning.
For fred og sociale
fremskridt.
Solidaritet med folkene i
Palæstina, Iran og Cuba.

**DKP,
Nordvest afdeling**

Århus DKP

“Oprustning fører
til krig – Nedrustning er
vejen til fred

For Fred og socialisme”

Vi er i Mølleparken
fra kl. 10 den 1. maj

**WWW.
kommunist.dk**

**Alle kammerater og
venner ønskes en stærk
og rød 1. maj**

Nej til NATO
og EU-militær
Fred med Rusland
og Kina

Vi ses til demonstration
d. 16. maj i Helsingborg
mod NATO topmødet

Indre By og Nørrebro afd.

**Danmarks
Kommunistiske Parti
Amager afdeling**

Stop krigsbevillingerne
- Ja til velfærd
Ud af EU og NATO
Bekæmp imperialismen
Stop USA baser i
Danmark
Kæmp for Socialisme

Rød Front

**DKP Randers ønsker
alle kammerater
en god 1. Maj.**

- Vi kæmper for
lighed, fællesskab og
solidaritet
- Social oprustning nu!

Gå med kommunisterne
og styrk kampen for
fred og mod krig og
oprustning.

God 1. maj kammerater.

DKP Vest

“For fred og socialisme
mod NATO militær
Slut op, bliv
revolutionær”
Syng videre!

**God 1.maj ønskes af
DKP Sjælland**

- afmilitariser Arktis
- forbyd atomvåben
- social oprustning
- militær nedrustning

DKP Nordjylland

**Afdeling Midt-
Vestjylland
ønsker alle en god rød
1. maj**

Nej til fremmede baser
på dansk jord!
Velfærd ingen krige!
Stop imperialismen!
Styrk den internationale
solidaritet!

**Lad Cuba leve!
Ophæv blokaden!**

God 1. Maj

Fra Kommunisterne på Fyn

Bekæmp USA imperialismen

**Følg kommunisterne
på Facebook**

**www.facebook.com
- skriv Kommunisterne i søgefeltet**

Alle medlemmer og
sympatisører ønskes en
god 1. maj.

For fred og socialisme.
Mod oprustning, krig og
atomvåben.

Vestegnen afdeling

Fra notesblokken

v. Hardy Bengtsen

Velstillede forgyldes SVM-regeringens økonomiske tiltag har gavnet de velstillede. Det viser nye beregninger fra Finansministeriet. Direktørfamilier får 25.780 kr. ekstra om året i 2026, mens enlige dagpengemodtagere kun får 1.570 kr. Og uligheden vil stige de kommende år.

De riges børn Unge med velhavende forældre fylder mere og mere på boligmarkedet i de store byer. Det fremgår af en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. I København havde 43 pct. af unge boligejere i 2025 forældre blandt de 10 pct. rigeste. På Frederiksberg gælder det nu over halvdelen.

Nationalbanken vurderer, at 20 pct. af førstegangskøberne i København har "uforklarede udbetalinger" på over 500.000 kr.

Ukendt formand Radio 4 stillede for nylig nogle arbejdere i Århus det store spørgsmål. Hvem er formand for Fagbevægelsens Hovedorganisation. De anede det ikke.

Sådan er virkeligheden, men formanden Morten Skov Christiansen er naturligvis bedøvende ligeglad. Han sidder, som de skiftende formænd altid har siddet, i det smukke kontor med de arkitekttegnede møbler og nyder magtens sødme.

At arbejderne fra Århus har glemt hans navn tjener dem kun til ære, for han har ikke vist, at de kan bruge ham til noget.

For 75 år siden Den 5. april 1951, dømtes det kommunistiske ægtepar Julius og Ethel Rosenberg til døden for spionage. Det var et komplot og en af de værste hændelser under perioden med McCarthysmens heksejagt i USA. Formålet var at skræmme og lukke munden på venstrefløjen i den amerikanske arbejderbevægelse. I virkeligheden var der ingen troværdige beviser på at de havde stjålet atomhemmeligheder og udleveret dem til sovjetunionen. Julius og Ethel Rosenberg blev henrettet den 19. juni 1953.

I en verden der brænder Folket vil sejre

God 1. maj KKE Danmark

For de faldne kommunister

v/ Frihedsmuseet, Churchillparken

Kransenedlæggelse lørdag den 9. maj kl. 12.00 med faner og talere

81 året for befrielsen – 90 året for starten på Spanienskrigen. – Vi fortsætter kampen.

Styrk solidariteten med Cuba! Følg med på www.cubavenner.dk

Horsørød-Stutthof foreningen ønsker alle en god 1. maj

Bekæmp fascisme, racisme og krig

I ØNSKES ALLE EN RIGTIG GOD OG RØD 1. MAJ

PENSIONISTERNES KULTURFORENING AF 1965 Hjemmeside: www.pensionisterneskulturforening.dk

Mindehøjtidelighed for de faldne på Amager

5. maj 2026 kl. 16.00 v/ Christmas Møllers Plads

81 års-dagen for Danmarks befrielse

AMPA Modstandsgruppen på Amager

Et års abonnement på KOMMUNIST – kun 200 kroner

Giv et års abonnement af KOMMUNIST som gave eller tegn et nyt abonnement til kun 200 kroner.

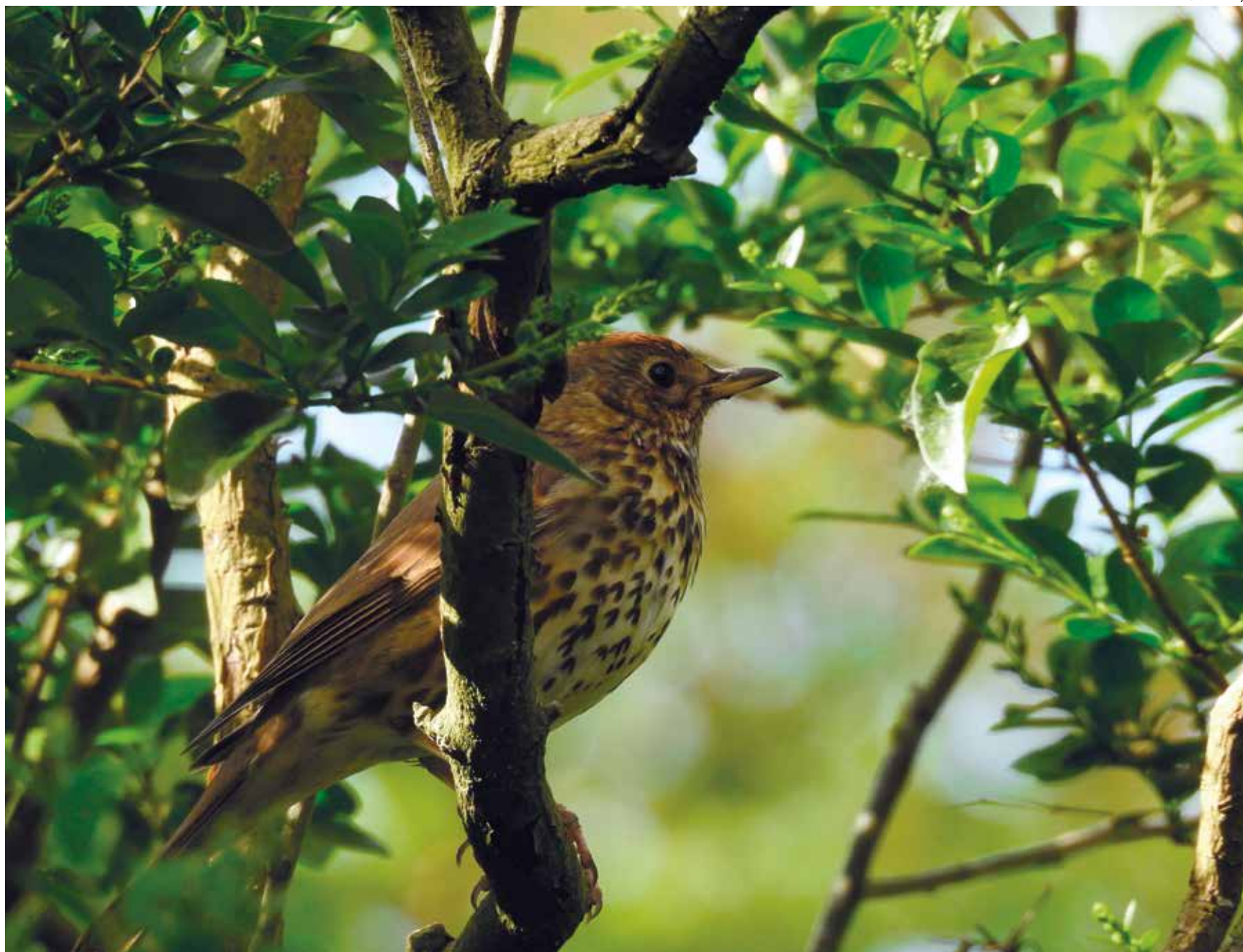
Begrænset antal – tilbuddet gælder efter først til mølle princippet og stopper 5. juni 2026.

Send en mail til kommunist@kommunisterne.dk og skriv: KODE: Kampagne

Tilbuddet gælder for ikke tidligere kampagneabonnementer.

KOMMUNIST udkommer hver måned undtagen juni og juli.

Den camouflerede sjagger yngler spredt over hele landet, mest almindeligt i Nordsjælland, på Bornholm og i det nordvestlige Jylland.

Fuglen er fløjet

■ I de senere år har DOF (Dansk Ornitologisk Forening) bemærket, at antallet af overvintrende småfugle er faldet. Det kan skyldes, at vintrene er blevet mildere, så fuglene ikke trækker sydpå, men også fordi, at antallet af fugle i Norge og Sverige er blevet kraftigt reduceret i de senere år, specielt i de opdyrkede og beboede egne. Nye tal fra NIBIO (Norsk Institut for Bioøkonomi) viser, at antallet af fugle siden årtusindeskiftet er reduceret med 25%.

Observeringer fra DOF viser, at især sjaggeren er blevet

mindre hyppig som vintergæst og NIBIOs tal viser, at antallet af sjagere i opdyrkede områder i Norge (agerland) siden år 2000 er faldet med 56%. Også andre fuglearter er gået kraftigt tilbage. Mursejler, gulspruv og bynkefugl er reduceret med 50%.

Føden forsvinder

Ifølge forskerne skyldes tilbagegangen først og fremmest intensivering af landbruget og mere ensidige produktioner.

I Danmark er flere arter næsten forsvundet eller kraftigt reduceret. Også her har

det intensive landbrug hovedskylden.

Det gælder blandt andet storken, viben og sanglærken, som for år tilbage var Danmarks almindeligste fugl og i øvrigt fra 1960 til 1984 også Danmarks nationalfugl. Bestanden er nu siden halvfjerdserne mere end halveret, bl a. fordi der sprøjtes mod insekter, hvilket betyder mindre føde til lærkens unger.

Selvom tilbagegangen af et stort antal fugle er almindelig kendt, findes der ingen national handlingsplan for fuglelivet.

Flyvsk politik

Den tidligere regerings tilladelse til at bruge mere gødning i landbruget er også katastrofalt for vores fjorde og havmiljø, og Danmark når ikke i mål med EU's Vandrammedirektiv, der skal sikre en god økologisk tilstand i vandmiljøet inden 2027.

Politikerne må i den forbindelse lære at lytte til sagkundskaben. Nu er skaden sket og det bliver meget dyrt at rette op på. Imens må vi leve med fedtemøg og døde fjorde uden ålegræs til mange

af de vandfuglearter, som vi i Danmark har et internationalt ansvar for at passe på.

Frivillighed i landbrugets indsats for natur og miljø har spillet fallit. Der skal konkrete mål og virkemidler til. Siden 1998 er der kun blevet beskyttet 1,5 procent af de 600.000 hektar jord, som man dengang besluttede.

Hvis også fuglelivet skal reddes, er det nødvendigt med et totalforbud mod sprøjtning med pesticider.

/ Lasse B. Jakobsen